

Lov. Det er Noget, som ofte er Tilfældet, at man tager Noget ud af en Lov, at man altsaa indskrænker Lovens Omraade, hvad enten denne Indskrænkning nu er i Omfang eller i Tid, og det kan saameget mindre være Tilfældet, som vi tidligere her i Thinget have behandlet Forslag i denne Retning, ja endog-
 saa idag det hele Udvalg er blevet enigt om, at denne Lov skal indskrænkes i Tid og kun gjælde for 2 Eigninger; men kan dette foretages uden Betænkelighed, er det jo aabenbart, at saa kan Loven ogsaa indskrænkes til kun at gjælde for een Eigning, og det er netop det, som forsaavidt factiff foreligger fra Landssthingets Side. Det Andet, der kunde være Tale om, er imidlertid, om Loven omvendt skulde være bleven udvidet paa en saadan Maade, at man maatte sige, at den derved væsentligt var bleven en anden Lov. Jeg skal i den Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det jo langtfra er saaledes, at selv en meget betydelig Udvidelse eller Forandring af en Lov kan gjøre den til et i sit Grundvæsen aldeles nyt Forslag, til et Lovforslag, som skal gennemgaae 3 Behandlinger. Det er Noget, som man har utallige Exempler paa, men jeg kan indskrænke mig til at henvise til et Par Exempler, som vi have haft i den allernyeste Tid, og som altsaa fornylig have foreligget her i Thinget. Det vil erindres, at der i nærværende Samling her i Thinget blev indbragt en Lov, som handlede om Ophævelsen af Vaccinationsbeviser ved Confirmationen, nemlig „Forslag til Lov, hvorved første Punktum i Nr. 10 af Placaten af 19de November 1811 hæves“. Denne Lov fik en Udvidelse her i Thinget og derhos ogsaa som Følge heraf en heelt anden Titel og blev kaldet „Forslag til Lov om Tilsyn med, at Indpodning af Kopper finder Sted m. m.“ Loven fik altsaa en betydelig Udvidelse og i Dvereenstemmelse hermed en ny Titel, men der var Ingen, der tænkte paa, at det skulde afficere den paa en saadan Maade, at den i Virkeligheden blev en heelt anden, der paany skulde gennemgaae alle Behandlinger. Vi have ogsaa haft det modsatte Tilfælde, idet der til Lovforslaget om Vortforpagtning af Fæste-

gaarde blev stillet Forslag, hvorved denne Lov, der angik en Forandring i de gjældende Bestemmelser, skulde blive forandret til at være en fuldstændig Ophævelse af Bestemmelsen af 1792, men der var Ingen hverken her eller i Landssthinget — thi Vædringsforslaget har foreligget begge Steder — som har gjort gjældende, at Forslagets Antagelse vilde bevirke, at Loven blev en anden. Det, der altsaa er Spørgsmaal om, er ikke, om der er kommet noget Nyt ind i Loven, men det er, om Loven derved har faaet en saadan anden Charakter, at den maa siges at være en Lov af en fuldstændig anden Character, med et ganske andet Omraade. Dette skulde altsaa efter Fleertallets Formening ligge deri, som her i Erklæringen siges, at den gamle Lov ikke foreskriver Udskrivning af nogen Indkomsskat, medens den nye derimod giver Bestemmelser om Udredelsen af en Indkomsskat. Men jeg seer ikke rettere, end at man, naar man holder sig Forholdet skarpt for Die, da vil see, at den Paastand ingenlunde er berettiget, at Landssthingets Lov bestemmer Udredelsen af en Indkomsskat, eller med andre Ord, at denne Lov er bleven, hvad der jo maa være den sande Betydning af disse Ord, en Bevillingslov. Denne Lov er ikke nogen Bevillingslov. Bevillingen er given, og den kan ikke efter den Afgjørelse, som et lignende Stridsspørgsmaal fik for endeel Aar siden, gives uden i Finantsloven eller senere, hvis der mangler en saadan i Finantsloven, da igjennem en Tillægsbevillingslov. De Herrer, som have været her i Thinget før 1861, ville erindre, at der om lignende Spørgsmaal som dette førtes en temmelig lang Strid mellem Folkethinget og Landssthinget, men Spørgsmaalet afgjordes ved et Forlig, hvorved der blev optaget en § 27 i Finantsloven, og hvorved begge Parter vandt det, som de meente var det Væsentlige for dem i Sagen. Landssthinget vandt det — meente det —, at ikke et System kunde udvillig sig, som havde til Følge, at det saa at sige ingen Løve kunde faae til Behandling i Begyndelsen af en Samling, og Folkethinget det, at ingen virkelig Bevilling blev given, at altsaa, om jeg maa bruge det Udtryk, Lovens Exequatur, d.